

slutningen, hvis dette må antages at være af særlig interesse for dem.

§ 163. En forkyndelse er gyldig, selv om meddelelsen ikke kommer til vedkommendes kundskab.

§ 164. Medmindre andet er bestemt i den militære retsplejelov, sker forkyndelse for militærpersoner efter reglerne i dette kapitel. Forkyndelse for kasererret personel kan dog altid ske ved den pågældendes militære afdelings foranstaltning.

§ 165. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om forkyndelse, herunder om vederlag herfor.

Stk. 2. I sager, der behandles af retten, afholdes vederlaget for forkyndelse af statskassen. I øvrigt betales vederlaget forud af den, der begærer forkyndelsen foretaget.

Stk. 3. Politibetjente har ikke krav på vederlag for forkyndelse i straffesager.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 153.

Gældende bestemmelse § 165.

Bestemmelsen svarer bortset fra sproglige ændringer ganske til gældende lovs § 165. Reglen i § 165 om, at det er tilladt at tilstille meddelelse med posten, er dog udeladt som overflødig.

Til § 154.

Gældende bestemmelse § 153, stk. 1 og 2.

§ 153, stk. 1 og 2, indeholder regler om, i hvilke tilfælde der i henholdsvis borgerlige sager og straffesager skal ske forkyndelse. I borgerlige sager skal f. s. v. ikke loven eller overenskomst mellem parterne medfører undtagelse, processuelle meddelelser gives ved forkyndelse efter reglerne i kap. 17. I straffesager gælder det samme med hensyn til en række nærmere angivne tilsigelser m. v. til sigtede, vidner og syns- og skøns mænd. Påbudet om forkyndelse gentages dog i de fleste tilfælde i de bestemmelser i fjerde bog, hvor de pågældende tilsigelser m. v. er omtalt.

Efter rådets opfattelse bør der i de enkelte bestemmelser, som foreskriver, at der skal gives meddelelse, tages stilling til, om meddelelsen skal forkyndes, således at kap. 17. alene indeholder regler om, hvorledes

forkyndelse skal ske. Som følge heraf er i § 154 optaget en bestemmelse om, at såfremt en meddelelse skal forkyndes, skal det ske efter reglerne i de følgende paragraffer. Fremgangsmåden medfører, at der må foretages ændring af en del andre bestemmelser i retsplejeloven.

Til § 155.

Bestemmelsen indeholder regler om brevforkyndelse. Der henvises herom til bemærkningerne side 11-12.

Brevforkyndelse vil kunne anvendes, selv om forkyndelse foretages af andre end retten og anklagemyndigheden. I disse tilfælde skal bekræftelsen af modtagelsen dog altid ske på en genpart af den meddelelse, der forkyndes.

Brevforkyndelse vil endvidere kunne anvendes uanset meddelelsens art. Man har således ikke gentaget den gældende regel om, at visse meddelelser i straffesager kun kan forkyndes ved stævningsmand. Om brevforkyndelse i de enkelte tilfælde skal anvendes, må afgøres ved en afvejning af de grunde, der taler for og imod anvendelsen af denne forkyndelsesform, jfr. nærmere bemærkninger side 12.

Til §§ 156 og 157.

Gældende bestemmelse § 153, stk. 1, §§ 155-157, § 158, stk. 1 og 2, og §§ 163 a-e.

Bestemmelserne indeholder regler om postforkyndelse og stævningsmandsforkyndelse.

Efter § 156 foretages postforkyndelse eller stævningsmandsforkyndelse kun, hvis det må antages, at modtageren ikke vil bekræfte modtagelsen eller andre grunde taler imod at anvende brevforkyndelse. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger.

§ 157 indeholder regler om, hvorledes postforkyndelse og stævningsmandsforkyndelse skal iværksættes.

I *stk. 1 og 2* fastslås, over for hvem forkyndelse kan ske. Der er indført en udvidet adgang til at foretage forkyndelse på arbejdspladsen, ligesom der er foretaget enkelte præciseringer.

Nr. 1 vedrørende forkyndelse for den pågældende personlig svarer i det væsentlige til gældende lovs § 156, stk. 1, nr. 1, 2. pkt. I overensstemmelse med det ovenfor anførte